

Pakolaistulvan hillitseminen

Pakolainen on henkilö, joka pakenee kotimaastaan vainon eikä huonon elintason vuoksi. Suunnilleen näin se Geneven pakolaissopimuksessakin määriteltiin. Elintasopakolainen on henkilö, joka jättää kotimaansa huonon elintason vuoksi ja etsii parempaa elintasoja. Oikea pakolainen pakenee vainoa säästääkseen henkensä. Tämä määritelmien ero täytyy ymmärtää.

Jean Raspail kirjoitti romaanin elintasopakolaisten tulvasta. Romaanissa käsiteltiin paljon edustuksellisten demokratioiden poliitikkojen kyvyttömyyttä nopeisiin ja tehokkaisiin päätöksiin. Ikävä kyllä, Raspail oli paljolti oikeassa.

Australia on näyttänyt kykenevänsä tekemään ratkaisuja. Arvosteluun tympäännytynyt Australian pääministeri Tony Abbot puolusti maansa toimintaa pakolaisasioissa. Australia ottaa pakolaisia vastaan ja siirtää heidät Naurulle tai Papua-Uuteen-Guineaan. Onko sellaisessa toiminnassa jotain vikaa? Jos pakolainen on aito vainoa pakeneva henkilö, hän on huojentunut päästessään maahan, jossa häntä ei vainota. Sellaisessa paikassa voi rauhassa keskittyä elämänsä uudelleenjärjestämiseen. Jos kyseessä onkin elintasopakolainen, hän ei tietenkään ole tyytyväinen, mikäli oletti pääsevänsä Australiaan. Abbot puolusti järjestelyä, joka on tehokkaasti tyrehdyttänyt elintasopakolaisten tulvan. Miksi häntä pitäisi moittia kelpo ratkaisusta? Parempaa saa toki esittää.

Euroopan maat voisivat ottaa oppia Australiasta. Päiväntasaajan eteläpuolen Afrikassa voisi hyvinkin olla maita, jotka haluaisivat tehdä molempia osapuolia hyödyttäviä sopimuksia pakolaisten sijoittamisesta. Joihinkin Välimeren saariin voitaisiin perustaa leirit, joista elintasopakolaiset sitten kuljetettaisiin laivoilla muualle. Eurooppaan asti päässeitä elintasopakolaisia varten voitaisiin perustaa leiri vaikkapa jollekin syrjäiselle Ahvenanmaan saarelle. Sieltä heidät kuljetettaisiin valtamerilaivalla kaukaisempaan sijoituspaikkaan. Tämän menettelyn hienous on siinä, että kenenkään ei tarvitse selvittää pakolaisen aitoutta. Asiallinen laivakuljetus ja ihmisarvoinen kohtelu sijoituspaikassa riittävät aidoille pakolaisille. Elintasopakolaisia sellainen lähinnä kiukuttaa.

Ihmissalakuljettajien käyttämät ruosteiset laivat pitäisi tietenkin romuttaa ja sitä varten Välimeren rannikolle voisi perustaa laivaromuttamon. Raspailin ennustuksen toteutumista odotellessa voisimme patistella poliitikkoja.

Luettavaa:

- Raspail, Jean: *The Camp of the Saints*. Alkuteos *Le camp des saints*, 1973.
- Yhdistyneet Kansakunnat: *Geneven pakolaissopimus*. Geneve: 1951. (erityisesti Artikla 1, pakolaisen määritelmä) <http://www.unhcr.org/protect/PROTECTION/3b66c2aa10.pdf>
- YK:n pakolaissopimuksen lisäpöytäkirja, 1967. Katso lähde edellä.